

պիեպրիի գունդն յամին 1691 աշնան այս հո-
ղաբլուրն վար առաւ, երբ երրորդ անգամ Մոլ-
տաւիա արշաւեց, շատ քաղաքներ ու գիւղեր
աւար առաւ, եւ աշնան ետ դառնալով՝ ի հէ-
ամց, ի Սուչավա հայ վանքին մէջ, ի Քրմբու-
լունկ, Հանկուլ, Սէքուլ եւ Ակարիա ամրական-
ներ թողուց:

Զամքայի լեհական ամրոցն (Հայոց վանքն)
Կոստանդին Քանդէմիր իշխանին յարձակումնե-
րէն շատ բան կրեց, եւ որպէս զի ամրականք այս
իշխանին դէմ իրենք զիրենք առաւել եւս պաշտ-
պանեն ամրոցին հարաւակողման պատերը նորո-
գեցին, որ ցայսօր կ'երեւայ, եւ շրջապատեցին
ամբողջն հողաբլրով, որ ցայսօր կեցած է: Զամ-
քայի եւ վերոյիշեալ ամրութեանց ամրական-
ները նոյն տեղերէն մեկնեցան Քարլովիցի խա-
ղաղութենէն ետեւ, յամին 1699 Յնր. 26¹³⁶:

Յամին 1690 Հոկտ. 3, ուստի վերոյիշեալ
Կոստանդին Քանդէմիր՝ Մոլտաւիոյ իշխանին ժա-
մանակ, Աղեքսանդր Ը Քահանայապետն հաս-
տատեց զԱքսէնդ Վերդերէվսքի, զոր Լեմպերկի
հայ-կաթողիկեայ Արքեպիսկոպոսն Վարդան
Յունանեան յամին 1687 Փետր. 13 ին թրան-
սիլվանիոյ եւ Մոլտաւիոյ Հայոց եպիսկոպոսական
փոխանորդ եւ տեղապահ անուանած էր: Վեր-
դերէվսքի նոյն Արքեպիսկոպոսէն յամին 1691
Յուլ. 30 ին Լեմպերկի մէջ եպիսկոպոս ձեռնա-
դրեցաւ¹³⁷, եւ ձեռնադրութեան ներկայ գտնու-
եցաւ Մոլտաւիոյ հայ աւագերէցն՝ Եղիա Մըն-
տրուլ Սուչավացին, որ եւ հոն հռոմէական հաւ-